

USNESENÍ

Okresní soud v Berouně rozhodl samosoudkyní Mgr. Marcelou Součkovou ve věci

žalobkyně: [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupená advokátem JUDr. Antonínem Blažkem
sídlem V Grni 759, 686 04 Kunovice

proti
žalovaní: 1. [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
2. [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
oba zastoupeni advokátem JUDr. Alešem Dvouletým
sídlem Londýnská 674/55, 120 21 Praha 2

o zřízení služebnosti nezbytné cesty

takto:

I. Soud schvaluje tento smír účastníků:

1. Zřizuje se služebnost – právo chůze a jízdy jednostopými a osobními motorovými vozidly pro nekomerční účely přes pozemky p. č. [redacted], p. č. [redacted] a p. č. [redacted] vše zapsáno v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště [redacted] pro obec a k.ú. [redacted], na LV č. [redacted], a to v rozsahu uvedeném v geometrickém plánu č. [redacted] [redacted] ze dne [redacted] vypracovaném Ing. [redacted], který je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí, a to ve prospěch pozemku parc. č. [redacted] zapsaného v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště [redacted], pro obec a k.ú. [redacted] na LV č. [redacted]

2. Tato služebnost se zřizuje jako úplatná. Žalobkyně je povinna platit oběma žalovaným, oprávněným společně a nerozdílně, úplatu za zřízení služebnosti uvedené pod bodem 1. a k odčinění újmy služebných pozemků, ve výši 3 600 Kč ročně, tato částka je splatná do každého 15.4. příslušného kalendářního roku počínaje dnem 15.4.2018 do budoucna.

3. Náklady řízení si ponese každý z účastníků sám.

II. Žalobkyni bude po právní moci tohoto usnesení vrácena prostřednictvím Okresního soudu v Berouně poměrná část uhrazeného soudního poplatku ve výši 4 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

Odůvodnění:

Žalobkyně se návrhem podaným ke zdejšímu soudu dne 7.6.2016 domáhala vydání rozhodnutí, kterým by byla zřízena služebnost nezbytné cesty spočívající v právu průchodu a průjezdu včetně všech typů vozidel a to i motorových v jakoukoli denní i noční dobu k pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastru [REDAKCE], obec [REDAKCE] okres [REDAKCE], zapsaných na LV č. [REDAKCE] vedeném u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE], dále pak navrhla, aby jí byla uložena povinnost zaplatit žalovaným 1) a 2) jednorázovou úplatu za povolení práva nezbytné cesty na pozemku parc. č. [REDAKCE] do 3 dnů od právní moci rozsudku. Posledním nárokem uvedeným žalobou se žalobkyně domáhala po žalovaných solidární náhrady nákladů řízení, rovněž do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám jejího právního zástupce. V návrhu uvedla, že je výlučnou vlastníčkou pozemku p. č. st. [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří, na němž stojí budova – objekt k bydlení č. p. [REDAKCE], pozemku p. č. St. [REDAKCE] – zastavěná plocha a nádvoří, na němž stojí budova bez čp/če – garáž, která je součástí tohoto pozemku, pozemku p. č. [REDAKCE], zahrada, vše v katastrálním území [REDAKCE] zapsaných na LV [REDAKCE] u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE] pro obec [REDAKCE], a to na základě darovací smlouvy ze dne 22.9.2015, s právními účinky zápisu ke dni 15.10.2015. Žalobkyně dále tvrdila, že žalovaní jsou v rámci společného jmění manželů vlastníky pozemku p. č. [REDAKCE] trvalý travní porost o výměře 3.058 m² (dále jen „Služebný pozemek“), v katastru [REDAKCE], obec [REDAKCE], okres [REDAKCE] zapsaných na LV č. [REDAKCE] vedeném u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE]. Poukázala na to, že jediný reálně možný přístup a příjezd k výše uvedeným nemovitým věcem, které jsou v jejím vlastnictví, je přes pozemky, které vlastní žalovaní. Tvrdila, že se opakovaně pokoušela se žalovanými mimosoudně dohodnout, ovšem bezúspěšně. Dále poukázala na obtíže, které jí vznikají v souvislosti s péčí o tyto její nemovitosti, neboť přístup k jejím pozemkům byl i opakovaně zablokován, jinak musí hlásit žalovaným s velkou časovou rezervou svůj příjezd a žádat je o vstup na jejich pozemky a za tento vstup hradit jednorázové částky. Vzhledem k této situaci a k tomu, že se jí nepodařilo s žalovanými dohodnout, domáhá se svého práva soudní cestou.

Žalovaní se žalobou nesouhlasili. Ve svém vyjádření uvedli, že byli vždy připraveni věc řešit a hledat kompromis, který bude nejlépe vyhovovat oběma stranám s tím, že jsou žalobkyni připraveni povolit nezbytnou cestu k nekomerčním účelům k domu čp. [REDAKCE] jako služebnost přes část pozemku parc. č. [REDAKCE] přiléhající k pozemkům parc. č. [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] o šíři 3m a délce 95m s úplatou ve výši 4 800 Kč ročně se splatností do každého 30. června příslušného kalendářního roku při povinnosti úplaty každého vlastníka domu.

Obě strany pak při projednávání věci přistoupili k předmětu sporu konstruktivně a se snahou o jeho vyřešení. Při jednání soudu konaném dne 27.2.2018 účastníci řízení shodně uvedli, že v mezidobí dospěli ke smírnému vyřešení věci s tím, že celou věc by chtěli uzavřít dohodou. Navrhli tak, aby soud schválil jimi dohodnutý smír ve znění uvedeném ve výroku I. tohoto usnesení.

Podle § 99 odst. 1 věty první o. s. ř. připouští-li to povaha věci, mohou účastníci skončit řízení soudním smírem. Podle § 99 odst. 2 věty první o. s. ř. soud rozhodne o tom, zda smír schvaluje; neschválí jej, je-li v rozporu s právními předpisy.

Z citovaných ustanovení vyplývá, že nelze schválit smír ve věcech, u nichž jejich povaha nepřipouští uzavření smíru, a tehdy, kdyby smír byl v rozporu s právními předpisy. Právní teorie i soudní praxe zastává názor, že povaha věci připouští uzavření smíru zpravidla ve věcech, v nichž jsou účastníci v typickém dvoustranném poměru, jestliže hmotně právní úprava

nevylučuje, aby si účastníci mezi sebou upravili právní vztahy dispozitivními úkony. Z uvedeného vyplývá, že povahou věci je vyloučeno uzavřít smír zejména a) ve věcech, v nichž lze zahájit řízení i bez návrhu (srov. § 13 zákona č. 292/2013 Sb., zákona o zvláštních řízeních soudních, (dále jen „z. ř. s.“)); b) ve věcech, v nichž se rozhoduje o osobním stavu (srov. 13 z. ř. s. ve spojení s §§ 367, 371 z. ř. s.); c) ve věcech, v nichž hmotné právo nepřipouští vyřízení věci dohodou účastníků právního vztahu. Zda smír není v rozporu s právními předpisy je soud povinen zkoumat při rozhodování o schválení smíru. Protože smír je dvoustranným dispozitivním úkonem účastníků řízení, který má základ v hmotném právu, je smír v rozporu s právními předpisy zejména tehdy, jestliže a) dohoda účastníků je z hlediska obecných požadavků kladených na právní úkony neplatná; z tohoto pohledu je v rozporu s právními předpisy i takový smír, který nebyl učiněn určitě a srozumitelně (uvedený požadavek je důležitý také proto, že schválený smír je titulem pro exekuci); b) se přiči kogentním ustanovením zákona nebo je obchází (srov. Bureš, Drápal, Krčmář, Mazanec, Občanský soudní řád, Komentář, I. díl, 6. vydání, 2003, C.H.Beck, str. 332, bod 5 a 6).

V posuzované věci se žalobkyně domáhá vydání rozhodnutí, jímž by soud zřídil služebnost – právo chůze a jízdy přes shora uvedené pozemky. Z toho, co bylo řečeno o přípustnosti uzavření soudního smíru, je nepochybné, že předmětem tohoto řízení jsou subjektivní majetková práva, jimiž mohou účastníci (jejich nositelé) podle jejich povahy i podle příslušných zákonných předpisů volně nakládat, o nichž se rozhoduje ve sporném řízení, a ve kterém tedy účastníci mohou uzavřít smír. Soud proto účastníky navržený smír schválil.

Součástí smíru je rovněž ujednání účastníků o nákladech řízení, a proto o nich soud zvlášť nerozhodoval.

O vrácení uhrazeného soudního poplatku ve výši 4 000 Kč rozhodl soud v souladu s ustanovením § 10 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, dle kterého soud vrátí z účtu soudu zaplacený soudní poplatek snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, v případě schválení smíru mezi účastníky řízení předtím, než je ve věci samé rozhodnuto. V projednávané věci byl zaplacen soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, proto soud rozhodl tak, jak je ve výroku II. tohoto usnesení uvedeno.

Poučení:

Proti výroku o schválení smíru účastníků není odvolání přípustné (ustanovení § 202 odst. 1 písm. f) o. s. ř.)

Proti výroku o vrácení soudního poplatku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení usnesení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li plněno dobrovolně, co ukládá vykonatelné rozhodnutí soudu, lze se jeho splnění domáhat výkonem rozhodnutí dle části šesté o. s. ř., či exekucí dle příslušných ustanovení zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu

Beroun 27. února 2018

Mgr. Marcela Součková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.